

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 247/2016
17.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ј. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Н.Ј. и Н.А., адвоката С.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Књажевцу Кпп 8/16 од 22.02.2016. године и Основног суда у Књажевцу Кв 37/16 од 26.02.2016. године, у седници већа одржаној 17.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Н.Ј. и Н.А., адвоката С.М., поднет против правноснажних решења Основног суда у Књажевцу Кпп 8/16 од 22.02.2016. године и Основног суда у Књажевцу Кв 37/16 од 26.02.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Књажевцу Кпп 8/16 од 22.02.2016. године према осумњиченима И.М., Н.Ј. и Н.А. одређен је притвор у трајању од 30 дана, који им се има рачунати од момента лишења слободе и то окривљеном И.М. од 20.02.2016. године од 11,30 часова, окривљеном Н.Ј. од 20.02.2016. године од 19,00 часова и окривљеном Н.А. од 20.02.2016. године од 19,00 часова.

Решењем Основног суда у Књажевцу Кв 37/16 од 26.02.2016. године, преиначено је решење Основног суда у Књажевцу Кпп 8/16 од 22.02.2016. године тако што је одлука о притвору у односу на окривљеног И.М. укинута и одређено је да се он има одмах пустити на слободу, док је одлука о притвору у односу на окривљене Н.Ј. и Н.А. потврђена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљених Н.Ј. и Н.А., адвокат С.М., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а са предлогом да се побијано другостепено решење „укине и да се окривљени одмах пусте на слободу“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним првостепеним решењем повређен члан 213. ЗКП, јер у изреци решења није наведен законски основ за одређивање притвора и кривично дело за које се лица која се притварају терете, те да су оба нижестепена суда повредили члан 211. ЗКП, будући да се решење о притвору не може заснивати на претпоставкама судије за претходни поступак, већ на основу реалне могућности да ће окривљени утицати на сведоке.

Бранилац истиче и да је побијаним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер чињенице које су наведене у образложењима побијаних решења не одговарају правом стању ствари нити садржини датих исказа и спроведених доказа, а што се може закључити увидом у записнике сачињене о истим. Надаље, бранилац истиче и да су побијаним решењима повређени чл. 15. и 16. ЗКП, јер Основни јавни тужилац није навео ниједну конкретну околност која указује на то да ће окривљени утицати на сам ток поступка, већ је само цитирао законску одредбу, да би потом судија за претходни поступак сам утврдио одређену хипотезу и објаснио начин на који окривљени могу утицати на сведоке, а што је другостепени суд прихватио и још додао разлоге у циљу поткрепљивања одлуке првостепеног суда, занемарујући да је терет доказивања на тужиоцу.

Поред тога, бранилац окривљених истиче и да другостепени суд у побијаном решењу није ценио све жалбене наводе, на који начин је дошло до повреде чл. 451. и 460. ЗКП. Такође, по оцени браниоца, побијаним решењима је повређен и члан 210. ЗКП, с обзиром на то да нижестепени судови нису разматрали могућност да се према окривљенима изрекне нека друга блажа мера, што је бранилац предлагао, којом се постиже иста сврха као и са одређивањем притвора. Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче и то да је током поступка повређен и члан 251. став 2. у вези става 1. ЗКП, јер је тужилац дао копију записника и целокупних списа предмета пуномоћнику оштећеног В.Р. који још није саслушан у предметном кривичном поступку.

Надаље, у захтеву се наводи да приликом одређивања притвора према окривљенима нису цењене све околности, као што су: тежина кривичног дела које им се ставља на терет, мала средина, утицај полиције на правосудне органе, а из којих околности би се, по оцени браниоца, могло закључити да не стоје разлози за одређивање притвора према окривљенима Н.Ј. и Н.А. Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац указује да је у побијаним решењима погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости

против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из чл. 15, 16, 210, 211, 213, 251. став 2, 438. став 2. тачка 2), 451. и 460. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажном решењу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.